

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/695/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6414213272
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Deáková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6414213272.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Deákovovej a členov senátu JUDr. Zity Nagypálovej a Mgr. Dušana Ďuriana, v právnej veci navrhovateľky T. H., nar. XX. XX. XXXX, bytom T. nad S. XX, zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Rybár, s. r. o., so sídlom v Košiciach, Kuzmányho 29, IČO: 47 234 466, proti odporcovi POHOTOVOSTĚ s. r. o., IČO: 35 807 598, so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, v konaní o zaplatenie 730 € s príslušenstvom, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 12C/187/2014-37 zo dňa 25. 05. 2015,

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e.

Odporca j e p o v i n n ý nahradiť navrhovateľke trovy odvolacieho konania vo výške 59,84 € do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

odôvodnenie:

Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľke 730 € spolu s 8,05 % ročným úrokom z omeškania, počítaným od 14. 11. 2014 do zaplatenia, v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia; odporcovi uložil aj povinnosť nahradiť navrhovateľke trovy právneho zastúpenia a tiež povinnosť zaplatiť štátu súdny poplatok vo výške 43,50 € do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Okresný súd posúdil vec podľa § 1 ods. 1, 2, § 2, § 9 ods. 1, 2, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, § 451 ods. 1, 2, § 107 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej v texte len „OZ“). Konštatoval, že navrhovateľka uzavrela dňa 19. 03. 2012 s odporcom zmluvu o úvere, na základe ktorej jej odporca poskytol 1 000 €, ktoré sa zaviazala vrátiť zvýšené o poplatok vo výške 730 €,

t. j. celkom sumu 1 730 € v 10 mesačných splátkach po 173 €, počnúc dňom 15. 04. 2012. V zmluve súčasne navrhovateľka prehlásila, že finančné prostriedky jej boli poskytnuté na iný účel. Navrhovateľka použila poskytnutý úver na osobné potreby. Ročný úrok dohodnutý v zmluve predstavoval viac ako 93,03 %. Navrhovateľka odporcovi zaplatila na jeho účet 1 730 €.

Súd dospel k záveru, že zmluva medzi účastníkmi je zmluvou o spotrebiteľskom úvere, na ktorú je potrebné aplikovať zákon č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. Navrhovateľ vystupoval v danom zmluvnom vzťahu ako spotrebiteľ - fyzická osoba, ktorému bol ponúknutý a poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Súd preskúmal zmluvu v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z.; zistil, že neobsahovala informácie o úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru, ani údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, ktoré sú v zmysle predmetného zákona obligatónnymi náležitosťami zmluvy a ich absenciu sankcionuje tým, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov; účelom takejto právnej úpravy je, aby mal spotrebiteľ v čase podpisu spotrebiteľskej zmluvy všetky potrebné informácie k posúdeniu výhodnosti poskytnutého úveru.

Preto odporca nadobudol rozdiel vo výške 730 € (žalovaná suma) medzi sumou, ktorú za poskytnutý úver navrhovateľka zaplatila a sumou, ktorá jej bola na úver poskytnutá, bez právneho dôvodu.

Okresný súd považoval návrh navrhovateľky za dôvodný aj ohľadom úroku z omeškania, ktorý si uplatnila v zákonnej výške.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“). Trovy konania predstavujú trovy právneho zastúpenia, spočívajúce v troch úkonoch právnej pomoci po 51,45 €, 2 x režijný paušál po 8,04 €, 1 x režijný paušál 8,39 €, hotové výdavky, strata času na pojednávaní a na trase Košice - Žiar nad Hronom a späť 16 x 13,98 € vo výške 223,68 €, z ktorej si právny zástupca navrhovateľky uplatnil len 2/3 a to vo výške 147,62 €, ako aj cestovné na trase Košice - Žiar nad Hronom a späť vo výške 123,76 €, z ktorých si uplatnil len 2/3 a to vo výške 81,68 €, spolu trovy právneho zastúpenia vo výške 408,12 €.

Vzhľadom na skutočnosť, že navrhovateľka je oslobodená od platenia súdneho poplatku, súd zaviazal odporcu aj na náhradu súdneho poplatku štátu vo výške 43,50 €.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie odporca. V konaní došlo k vadám, uvedeným v § 205 ods. 2 písm. b), f) a d) O. s. p.. Zmluva o úvere, uzavretá medzi účastníkmi konania, nie je zmluvou spotrebiteľskou, preto v prejednávanej veci bolo potrebné použiť obchodnoprávne zákonné ustanovenia. Obchodný zákonník danú problematiku kompletne upravuje osobitným spôsobom a vylučuje aplikáciu Občianskeho zákonníka alebo jeho konkrétneho ustanovenia. Súd sa riadne nevysporiadal s charakterom zmluvy o úvere a jeho rozhodnutie je nepreskúmateľné, z odôvodnenia rozsudku nie je zrejmé, akými úvahami sa súd riadil a aké ustanovenia právnych predpisov na daný skutkový stav aplikoval. Zo zmluvy o úvere nenastala ani jedna z foriem bezdôvodného obohatenia, ktorú stanovuje zákon. Vychádzajúc z právnej úpravy obchodného zákonníka zmluva o úvere nemusí obsahovať údaj o RPMN. Namietol status navrhovateľky ako spotrebiteľa, ktorý by mal byť oslobodený od súdnych poplatkov, preto okresný súd nesprávne zaviazal odporcu na náhradu súdneho poplatku. Namietol priznané trovy konania právnemu zástupcovi navrhovateľa, ktorý sa nezúčastnil osobne pojednávania, ale prostredníctvom svojho koncipienta. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zmenil a návrh navrhovateľa zamietol, eventuálne, aby rozsudok v napádaných častiach zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

K odvolaniu odporcu sa vyjadrila navrhovateľka prostredníctvom svojho právneho zástupcu; žiadala rozsudok okresného súdu v plnom rozsahu potvrdiť ako vecne a právne správny. Uplatnila si náhradu trov právneho zastúpenia v odvolacom konaní za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu vo výške 51,45 € + režijný paušál 8,39 €, spolu 59,84 €.

Krajský súd, ako súd odvolací, prejednal odvolanie v zmysle § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 1, 2 O. s. p. a rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil.

Podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolanie odporcu nie je dôvodné.

Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že okresný súd vec správne skutkovo a právne posúdil, jeho rozhodnutie zodpovedá náležite zistenému skutkovému stavu, vyplývajúcemu z listín, doložených v súdnom spise a je odôvodnené v súlade s § 157 O. s. p.. Skutkové a právne závery prvostupňového súdu, uvedené v odôvodnení rozsudku, týkajúce sa právnej relevantnosti zmluvy o úvere v prejednanom prípade sú správne. Krajský súd sa v podrobnostiach s jeho odôvodnením stotožňuje a ne odkazuje. Právny vzťah účastníkov, založený na základe zmluvy o úvere zo dňa 19. 03. 2012, je potrebné posudzovať ako vzťah spotrebiteľský v zmysle Zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z. z., účinného v čase uzavretia zmluvy.

Odvolateľ výslovne popiera právny status navrhovateľky ako spotrebiteľa; s týmto tvrdením sa odvolací súd nestotožňuje. Navrhovateľka je v zmluve označená menom a priezviskom, rodným číslom a číslom

občianskeho preukazu, čo ju jednoznačne identifikuje ako občana (fyzickú osobu), ktorá pri podpise zmluvy nekonala ako subjekt, konajúci v rámci podnikateľskej, či inej zárobkovej činnosti.

Správny je aj záver okresného súdu, spočívajúci v tom, že úver v tomto prípade je bezúročný a bez poplatkov z dôvodov, ktoré uviedol v odôvodnení rozhodnutia. Je zrejmé, že navrhovateľkou bol úver čerpaný; odporcovi vzniklo právo na vrátenie riadne poskytnutého úveru vo výške 1 000 €. Navrhovateľka zaplatila 1 730 €. Odporca prijal plnenie vo výške 730 € bez právneho dôvodu, ktoré je povinný navrhovateľke vydať. Nárok navrhovateľky na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa § 451 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka vychádza zo správne a náležite súdom zisteného skutkového stavu.

Odvolačný súd preto rozsudok okresného súdu ako vecne a právne správny v plnom rozsahu potvrdil, a to aj vo výroku o trovách konania, ktoré odporca napadol len v časti ohľadom zastúpenia právneho zástupcu navrhovateľky na pojednávaní jeho koncipientom. Zo žiadnej úpravy právneho poriadku nevyplýva, že by advokát, zamestnávajúci koncipientov, nemohol byť v občianskoprávnej veci (výnimkou je trestné konanie vo veciach, špecifikovaných v trestnom poriadku) na základe substitučnej plnej moci zastúpený na pojednávaní svojím zamestnancom bez toho, aby mal nárok na náhradu trov, vzniknutých v súvislosti s týmto zastúpením. Krajský súd v Banskej Bystrici už vo svojom rozhodnutí č. k. 17Co/20/2015-145 zo dňa 23. septembra 2015 riešil otázku, či je odôvodnený iný režim výpočtu trov právneho zastupovania v prípade, ak úkon právnej služby nevykonal advokát, ale jeho koncipient a dospel k názoru, že advokátsky koncipient vykonáva úkony právnej služby v mene svojho zamestnávateľa - advokáta a na jeho účet. Úkon uskutočnený advokátskym koncipientom je v konečnom dôsledku úkonom právnej služby advokáta, za ktorý zodpovedá samotný advokát. Nárok na náhradu za stratu času podľa § 17 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. vzniká advokátovi aj v prípade, ak vykonaním úkonu poveril advokátskeho koncipienta. Pre účely rozhodnutia o trovách právneho zastupovania je bez významu, či úkon právnej služby vykonal advokát alebo jeho koncipient. Trovy právneho zastupovania sa vyčíslia rovnakým spôsobom. Iný režim výpočtu trov právneho zastupovania len z dôvodu uskutočnenia úkonov právnej služby advokátskym koncipientom nie je ničím odôvodnený.

Odvolačie je aj v tejto časti nedôvodné.

Okresný súd rozhodol správne aj ohľadom uloženia povinnosti odporcu zaplatiť súdny poplatok na účet súdu vzhľadom na oslobodenie navrhovateľky ako spotrebiteľky. I odvolací súd je toho názoru, že je namieste požitie ust. §2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov vzhľadom na skutočnosť, že podľa § 4 ods. 2 písm. za) je od povinnosti platiť súdny poplatok spotrebiteľ, domáhajúci sa ochrany svojho práva podľa osobitného predpisu, oslobodený.

Odvolačný súd sa stotožnil s rozhodnutím okresného súdu aj ohľadom rozhodnutia o úroku z meškania, o ktorom rozhodoval v súlade s § 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v aktuálnom znení.

O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd tak, že úspešnej navrhovateľke v odvolacom konaní priznal náhradu trov konania, uplatnenú jej právnym zástupcom vo vyjadrení k odvolaniu za jeden úkon právnej služby v súlade s § 11 ods. 1 za použitia § 13a ods. 1 písm. c) a § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.